

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 123.177 van 22 september 2003
in de zaak A. 123.953/XIV-10.857.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat A. PEETERS,
 kantoor houdende te 2018 ANTWERPEN,
 Justitiestraat 31

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

--

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Russische nationaliteit, op 16 juli 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 6 juni 2002 van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen, Eerste Nederlandse Kamer, waarbij wordt geweigerd hem als vluchteling te erkennen;

Gelet op de beschikking van 23 juli 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 22 april 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 10 september 2003;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. PEETERS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur
R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegrondheid van het beroep.

1.1.1. Overwegende dat in het eerste middel, afgeleid uit de schending van de redelijke termijn als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het principe van de rechtszekerheid, verzoeker laat gelden dat hij asiel aanvraag op 28 september 1999 en de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen pas op 13 december 2001, zijnde meer dan 2 jaar later, een negatieve beslissing nam, dat het verstrijken van dergelijke lange termijn niet aan hem noch aan de noodwendigheden van de zaak kan worden toegeschreven, dat een negatieve beslissing na verloop van een zodanig lange termijn van gewettigd en toegestaan verblijf in België de ingeroepen rechtsnormen schendt;

1.1.2. Overwegende dat de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen er door de wet is mee belast na te gaan of een vreemdeling beantwoordt aan de definitie van vluchteling zoals bepaald in het Verdrag van Genève (artikel 48 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen); dat geen enkele wettelijke bepaling of beginsel haar toelaat een vreemdeling als vluchteling te erkennen omdat zijn aanvraag niet binnen een bepaalde termijn werd afgehandeld; dat het eerste middel moet worden verworpen;

1.2.1. Overwegende dat in het tweede middel, afgeleid uit de schending van de motiveringsplicht, verzoeker laat gelden dat hij ter zitting heeft uitgelegd dat hij bij het verkrijgen van zijn rijbewijs gelogen heeft over zijn leeftijd zodat hij reeds op zeventienjarige leeftijd een rijbewijs zou krijgen, dat de bestreden beslissing niet motiveert waarom aan deze verklaring geen geloof wordt gehecht, dat men hem verwijt geen uitleg te kunnen geven voor het feit dat in zijn paspoort de voorlaatste pagina voor de helft is weggescheurd, dat dit niet correct is, dat hij ter zitting heeft uitgelegd dat in zijn woning in Grozny een halve bladzijde uit het paspoort tijdens zijn afwezigheid is uitgescheurd, dat niet wordt gemotiveerd waarom aan deze uitleg geen geloof wordt gehecht, dat bovendien niet wordt gemotiveerd waarom het rijbewijs en het paspoort de geloofwaardigheid van zijn verklaringen in verband met de reden van zijn asielaanvraag in het gedrang brengen, dat zijn verklaringen overeenstemmen met de algemeen gekende situatie in Tsjetsjenië en bijgevolg mogelijk en plausibel zijn, dat onvoldoende wordt gemotiveerd waarom geen geloof kan worden gehecht aan zijn verklaringen;

1.2.2. Overwegende dat de bestreden beslissing vermeldt dat verzoeker, ter zitting geconfronteerd met enkele lacunes in zijn rijbewijs en paspoort, “toegeeft dat dit paspoort vals is” en “geen uitleg heeft” voor de hiaten in zijn paspoort; dat de beslissing van een administratief rechtscollege een authentieke akte is; dat de erin opgenomen verklaringen ter zitting geacht moeten worden overeen te stemmen met de werkelijkheid; dat bij weeromstuit dan ook niet kan aangenomen worden dat verzoeker ter terechtzitting een verklaring heeft gegeven voor de vastgestelde lacunes in zijn documenten; dat blijkens de motivering van de bestreden beslissing de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen weigert geloof te hechten aan het relaas van verzoeker omdat -zoals tevoren toegelicht- zijn “verklaringen (...) op wezenlijke punten niet eensluidend een coherent zijn (en) hij zich bedient enerzijds van een vals rijbewijs en anderzijds van een paspoort waaruit gegevens verwijderd zijn”; dat bestreden beslissing aldus genoegzaam met redenen is omkleed; dat de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen duidelijk doet blijken dat het aanwenden door verzoeker in de asielprocedure van een vals rijbewijs en van een paspoort waaruit gegevens verwijderd zijn de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas ondermijnt; dat het tweede middel niet gegrond is;

1.3.1. Overwegende dat in het derde middel verzoeker laat gelden dat de zorgvuldigheidsplicht wordt geschonden doordat de gevolgen van de bestreden beslissing zeer nadelig zijn voor hem terwijl de gevolgen van een besluit niet onevenredig mogen zijn met de door dit besluit te dienen doeleinden;

1.3.2. Overwegende dat de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen haar bevoegdheid zou overschrijden mocht ze wegens het belang van de zaak voor hem een vreemdeling die niet voldoet aan de voorwaarden die te dien einde gesteld worden door de internationale overeenkomsten die België binden, toch als vluchteling zou erkennen; dat het derde middel moet worden verworpen;

2. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tweeëntwintig september tweeduizend en drie, door :

de HH. A. BEIRLAEN, kamervoorzitter,
 K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

A. BEIRLAEN.